

Stilling, som det andet Ting har indtaget med Hensyn til dette Spørgsmaal. Men jeg skal for Resten ikke blande mig videre i den Diskussion, der har fundet Sted om disse Forhold. Jeg skal kun sige, at hvis det høje Ting i Dag følger Udvalget i øvrigt, saa vil jeg dog bede om ikke at følge det med Hensyn til Forbudet mod Nattejagt. Det forekommer mig, at dette Forbud er ganske særligt rettet mod Kræbbskytteri, og at der ikke er nogen Grund til ganske at lade det bortfalde. Dette Forbud vil i Virkeligheden ikke medføre nogen Indskrænkning i den berettigede Udøvelse af Jagten, som kan have nogen Betydning. — Til § 16 har Udvalget med Undtagelse af enkelte Medlemmer foreslaaet, at Paragraffen skulde udgaa. Paragraffen omhandler en Bemyndigelse for Indenrigsministeriet til at forbyde Jagt i en vis Afstand fra Fuglekøjer. Dette Forhold har jo allerede tidligere været omtalt navnlig af den ærede Ordfører. Det forekommer mig, at naar man her har en gammel Erhvervsvirksomhed, som det er Tilfældet med Fuglekøjer, en Erhvervsvirksomhed, der bliver udbøvet med fuld Berettigelse, og som har ikke ringe Betydning for Behoerne derovre paa Stedet, saa bør man ogsaa søge at hde den fornødne Beskyttelse dertil. Forholdet er i Virkeligheden det, at tidligere har Skydning uden for Fuglekøjerne ikke fundet Sted, hvorfor en Beskyttelse ikke har været nødvendig, men i de senere Aar ere Folk begyndte at ligge uden for de Steder, hvor Fuglekøjerne ere, og skyde Lønder, saaledes at der altsaa er fremkommet en Fare for Fuglekøjerne og gjort et stærkt Indgreb i hele Virksomheden derovre. Nu er det saa lidt, hvad der her er Tale om. Over for den store Interesse, som Bevarelsen af Fuglekøjerne har, staar kun Hensynet til Folk, som i Virkeligheden lige saa godt kunne drive deres Jagt paa andre Steder end netop der, hvor Fuglekøjerne findes. Det forekommer mig urimeligt, at man ikke vil give Fuglekøjerne derovre denne Beskyttelse, hvortil de, som jagt, haardt trænge. Skulde det høje Ting følge Udvalget her i Dag med Hensyn til Forslaget om at lade Paragraffen udgaa, saa vil jeg med det samme meget anbefale, at man søger at naa en Mellemevej til 3dje Behandling. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at stille et Forslag, nemlig at man frasalder Fredningen paa Landjorden — lad os sige, at der maa Fuglekøjeejerne arrangere sig med Grundejerne som de kunne — men giver Beskyttelse ude paa Søen. Jeg kan som sagt ikke indse, at Beskyttelsen kan genere nogen som helst. — Med Hensyn til Reglerne for Fredningen

maa jeg begynde med at tilstaa, at jeg ikke paa nogen Maade er Søger, og at jeg her kommer ind paa et Omraade, hvor jeg mangler Sagkundskab. Jeg kan altsaa her bøje mig for den Sagkundskab, der har været til Stede i Udvalget her og i Landstinget. Er denne Sagkundskab i Tingene ikke enig, haaber jeg, at den maa blive det. Jeg skal for mit Vedkommende ikke tage Parti til den ene eller den anden Side i saa Henseende. Kun skal jeg tillade mig en lille Bemærkning nemlig med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 24, hvorved man har villet bibeholde Harejagten Juleferien igennem. Det forekommer mig, at i dette Punkt, som for Resten ogsaa i flere andre, er det høje Ting noget for tilbøjelig til at se paa Jagten kun som en Fornøjelse og glemme, at Jagten tillige er en nyttig Virksomhed, der vel kan taale, at man begrænser den, ligesom man begrænser Udøvelsen af anden Erhvervsvirksomhed. Med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 33, som indeholder en Omredaktion af de paagældende Stykker i § 17, saa har jeg intet at erindre imod de Regler, der ere foreslaaede med Hensyn til rationel Indsamling af Væg, ligesom jeg i øvrigt ikke har noget imod den foreslaaede Affattelse, før vi komme til det aller sidste Stykke. Dette sidste Stykke lyder saaledes: „Naar Bilt forsendes i Indpakning, skal denne være indrettet saaledes, at Indholdet let kan undersøges.“ Jeg tror, at det er ubeslignat, at man vil lade Regeringsforstagets Bestemmelser om Politikontrol gaa ud, og jeg er enig med det ærede Medlem for Præsto Amts 4de Valgtreds (A. Hage) dert, at derved taber Bestemmelsen en stor Del af sin Betydning; ganske uden Betydning bliver den vel ikke. Forholdet er det, at naar Politiet har en Mistanke om, at der er sket en Overtrædelse af Jagtloven, og Begæring om Forsøgning foreligger, kan det stride til og standse en saadan Forsendelse, hvis Indpakning ikke er i Orden. Jeg tror ikke, at det af sig selv kan undersøge Indholdet, men det kan tilkalde Adressaten og i hans Overværelse give sig til at undersøge det. Der er den Hjælp for Politiet, at naar Indpakningen ikke er i Orden, gaar det saa meget trøstligere dertil, thi saa har det dog altid det at holde sig til, at Afsenderen har skydet imod denne Bestemmelse, hvorimod det ellers let vil udsætte sig for Ansvar, saafremt Standsning af Forsendelse vil medføre, at Varen bliver fordærvet, saa at der derved opstaar Tab for Adressaten. Det er kun ringe Rytte, Bestemmelsen gør paa denne Maade; dog kan den jo tillige give Tøje til, at baade Postvæse-